

ಬಳಿ ಕೇಶವರು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದಾಗ ಹಿಂದಿನ ದಿನದ ಕಹಿ ಮರೆತು ಆತ ನಿಂತ ಕಾಲಲ್ಲೇ ಹೊರಟು ಬಂದರು.

ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಮೈತ್ರಿ ನರ್ಸಿಂಗ್ ಹೋಮ್ ಇತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಿಧಿಯನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯಲಾಯಿತು. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗಾಗಲೇ ನಿಧಿ ಒಂದಷ್ಟು ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಹೊರ ರೋಗಿಗಳ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಮಗುವನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ದು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ವೈದ್ಯರಿಗೆ ತೋರಿಸಿದರು. ಮಗು ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಬಟ್ಟೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಉಸಿರಾಟಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿತ್ತೆಂದಷ್ಟೇ ಹೇಳಿದರು. ಮಗುವಿಗೆ ಪ್ರಥಮ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಾಗಿ ಬಾಯಿಗೆ ಉಸಿರು ಊದಿದ ಬಳಿಕ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡಿತೆಂದು ತಿಳಿಸಿದಾಗ ಆತ, 'ಅದು ಮಾಡಿದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದಾಯಿತು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಗುವಿನ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಅಪಾಯವಿತ್ತು...' ಎಂದು ಪ್ರಥಮ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನೀಡಿದ ಪರಿಗೆ ಶ್ಲಾಘಿಸಿದರು.

ನಿಧಿಗೆ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಉಪಚಾರ ನೀಡಲು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಹಿರಿಯ ವೈದ್ಯರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿನ ವೈದ್ಯ ಕರೆ ಮಾಡಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ವಿವರಿಸಿದ. ಹಿರಿಯ ವೈದ್ಯರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಂತೆ ನಿಧಿಗೆ ಆಮ್ಲಜನಕ ನೀಡಲಾಯಿತು. ನಿವೇದಿತಾ ನಿರ್ವಹಾರ ಚಿತ್ರದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು. ನಳಿಕೆಯಿಂದ ಉಸಿರು ಪಡೆದು ಹಿಂಸೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನಿಧಿ ಕೊಸರಾಡುತ್ತಿದ್ದದ್ದನ್ನು ವೀಣಾ ನೋಡಲಾಗದೇ ಕಣ್ಣೀರಿಟ್ಟರು. ಅದನ್ನು ನೋಡಲಾಗದೇ ಕೇಶವರು ಹೊರ ಬಂದು ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಸೋತವರಂತೆ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟರು. ನಡೆದ ಎಲ್ಲಾ ಘಟನೆಗಳು ರೀಲಿನಂತೆ ಅವರ ಕಣ್ಣಿಂದ ಸುಳಿದು ಅವರ ಮೈಯ ಶಕ್ತಿಯೆಲ್ಲಾ ಕುಂದಿದಂತೆ ಭಾಸವಾಗಿ ಕುಗ್ಗಿಹೋದರು. ಅರವಿಂದರು ಮನೆಯಿಂದ ಕರೆ ಮಾಡಿ ಮಗುವಿನ ಆರೋಗ್ಯ ವಿಚಾರಿಸಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಮಗು ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದಾಗ ಅವರ ಮನೆಯವರೂ ನಿರಾಳರಾದರು.

ವೀಣಾ ಹೊರ ಬಂದು ಪತಿಗೆ, 'ಪ್ರದೀಪನಿಗೆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಬೇಕೆತ್ತು...' ಎಂದಾಗ ಅವರ ಮುಖ ಬಿಳಿಚಿಕೊಂಡಿತು.

'ಹೇಗೆ ಹೇಳೋದು ವೀಣಾ...? ಮಗುವಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಮ್ಮದು ಎಂದು ನಾವು ಆಶ್ಚರ್ಯವೆನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ನಮ್ಮ ಮೇಲಿನ ದೈರ್ಯದಿಂದ ಆತ ನಿಧಿಯನ್ನು ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟ... ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ... ನಿವೇದಿತಾ ಮಾತ್ರ ಹೋಗಲಿ... ಮಗು ಇಲ್ಲೇ ಇರಲಿ ಎಂದಿದ್ದ... ನೆನಪಿದೆಯಾ? ಈಗ ಹೀಗಾಗಿದ್ದು ತಿಳಿದರೆ ಹೇಗೆ ಮುಖ ತೋರಿಸೋದು ಅವನಿಗೆ?' ಎಂದು ಕಳವಳಗೊಂಡರು.

'ಹಾಗಂತ ಹೇಳದೇ ಇರುವುದು ತಪ್ಪಾಗುತ್ತೆ... ನಾಳೆ ದಿನ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದು ನನಗೊಂದು ಮಾತು ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ರಂಪ ಮಾಡುವನು... ಅಲ್ಲದೇ ಸರ್ಜನ್ ಇನ್ನು ಬರ್ತಾರೆ... ಆಮೇಲೆ ಏನೇನೋ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಹೆಚ್ಚುಕಮ್ಮಿಯಾದರೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕಾದವರು ನಾವು ತಾನೇ... ಅವನ ಮಗುವಿನ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವನ ಹಕ್ಕು. ಮೊದಲು ತಿಳಿಸಿ...' ಎಂದರು. ಕೇಶವರು ನಡುಗುವ ಕೈಗಳಿಂದಲೇ ಅಳಿಯನಿಗೆ

ಕಳೆದ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ತವರಿಗೆ ಬಂದ ನಿವೇದಿತಾ ಅಷ್ಟ-ಅಮ್ಮನ ಪಾಲಿಗೆ ಒಗಟಿನಂತೆ ಕಾಣಿಸತೊಡಗಿದಳು. ಕೂಸಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದಲೇ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಗಳು, ಉಳಿದಂತೆ ಮೊದಲಿನಂತಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಕೇಶವರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು. ಮಗುವನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯ ದಿವಾಕರರೊಂದಿಗೆ ನಿವೇದಿತಾ ಒರಟಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡಳು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಕಣ್ಣಿರೆಯಾಗಿದ್ದ ಪ್ರದೀಪ ತಾನೇ ಕರೆಮಾಡಿದಾಗ ಕೇಶವ-ವೀಣಾ ದಂಪತಿಗೆ ಹೋದ ಜೀವ ಮರಳಿದಂತಾಯಿತು. ಈ ನಡುವೆ ನಿವೇದಿತಾ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧಳಾದಳು. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ವೀಣಾರ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನ ಮಗ ಅರವಿಂದ ಕುಟುಂಬ ಸಮೇತ ಬರುವುದಾಗಿ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ, ಅವರು ಬರುವವರೆಗೂ ಇರುವಂತೆ ನಿವೇದಿತಾಳನ್ನು ವೀಣಾ ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ಅರವಿಂದರ ಮಗಳು ಕೃತ್ರಿಕಾ ವಿದೇಶದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದು, ಬಹಳ ದಿನಗಳ ನಂತರ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ, ನಿವೇದಿತಾ ಹಾಗೂ ಅವಳ ಮಗುವನ್ನು ನೋಡಲು ಕಾತರದಿಂದಿದ್ದಳು. ಆದರೆ, ಆತಿಥಿಗಳ ಆಗಮನ ನಿವೇದಿತಾಳಿಗೆ ಸಂತಸವನ್ನೇನೂ ತರಲಿಲ್ಲ.

ಕರೆ ಮಾಡಿದರು. ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ, 'ಮಗುವಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಉಸಿರಾಟದ ತೊಂದರೆ ಆಯಿತು. ಮನೆ ಹತ್ತ ಇರುವ ಮೈತ್ರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಸೆರಿಸಿದ್ದೇವಿ' ಎಂದು ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದರು.

ಪ್ರದೀಪ ಹೌಹಾರಿದ, 'ಏನು... ನಿಧಿಗಾ... ಏನಾಯಿತು... ಈಗ ಹೇಗಿದಾಳೆ?'

'ಗಾಬರಿಯೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ನೀನು ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬಾ...' ಎಂದರು.

'ಇಲ್ಲ... ನನ್ನ ನನ್ನ ಮಗುವನ್ನು ಈಗಲೇ ನೋಡಬೇಕು. ಈಗಲೇ ಬರ್ತಿದ್ದೇನೆ...' ಪ್ರದೀಪ ನಿಂತ ಕಾಲಲ್ಲೇ ಹೊರಟ.

ಪ್ರದೀಪ ಮೈತ್ರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ತಲುಪುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹಿರಿಯ ವೈದ್ಯರು ಆಗಮಿಸಿ ತಪಾಸಣೆ ನಡೆಸಿದ್ದರು. ನಡೆದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕಲೆ ಹಾಕಿ ಒಂದಷ್ಟು ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟರು. 'ಒಂದು ದಿನ ಅಭ್ಯರ್ಥನನಲ್ಲರಲಿ. ನಾಳೆ ಟೆಸ್ಟ್ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ಗಳು ಬರುತ್ತೆ. ನಾಳೆ ಡಿಸ್ಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ...' ಎಂದರಾತ. ಕೇಶವರು ಕೈ ಮುಗಿದು, 'ಏನು ಟೆಸ್ಟ್ ಬೇಕು ಮಾಡಿ ಡಾಕ್ಟರ್... ಮಗು ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಅಂತಂದ್ರೆ ಸಾಕು... ಅದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡದು ಏನೂ ಇಲ್ಲ ನಮಗೆ...'

ಆತ ಮುಗುಳ್ಳಕ್ಕು, 'ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಡಿ...' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮಗುವಿಗೆ ಮೊದಲ ಅಂತಸ್ತಿನಲ್ಲಿದ್ದ ವಾರ್ಡಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಲಾಯಿತು.

ಪ್ರದೀಪ ಬಂದವನೇ ಆತಂಕದಿಂದ, 'ಏನಾಯಿತು ಮಗುಗಾ... ಎಲ್ಲಿ ನಿಧಿ...?' ಅವನ ಚಡಪಡಿಕೆ ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲೇ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕೇಶವರು ಮಗುವಿದ್ದ ವಾರ್ಡಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು. ನಿವೇದಿತಾ ಮಗುವಿಗೆ ಎದೆ ಹಾಲುನ್ನೀಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ತಂದೆಯ ಮುಖ ಕಂಡೊಡನೆ ಹಾಲು ಕುಡಿಯುವುದನ್ನು

ನಿಲ್ಲಿಸಿ ನಿಧಿ ಚಂದಿರನ ಬೆಳದಿಂಗಳಂತೆ ಬಾಯ್ತುಂಬಾ ನಕ್ಕಾಗ ಪ್ರದೀಪನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯದ ತೊರೆಯೆದ್ದು ಕಂಗಳು ಹನಿಗೂಡಿದವು. ಬಾಗಿ ನಿಧಿಯನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಅದರ ಮುಖದ ತುಂಬಾ ಮುತ್ತಿಟ್ಟು. 'ಏನಾಯ್ತು... ನನ್ನ ಕಂದನಿಗೆ...' ನಿಧಿ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವೆಂಬಂತೆ ತನ್ನದೇ ತೊದಲು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಆ..ಊ... ಎಂದಾಗ ಅವನು ಹೊತ್ತು ತಂದಿದ್ದ ಆತಂಕವೆಲ್ಲಾ ಕರಗಿ ನೀರಾಗಿ ಈಗ ನಿರಾಳನಾದ. ಪ್ರದೀಪನ ಬಾಯಿಂದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುವ ಮೊದಲೇ ವೀಣಾ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರು, 'ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಇರ್ತೀನಿ... ನೀವು ಹೊರಡಿ... ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬನ್ನಿ... ಪ್ರದೀಪ... ನಾಳೆ ಡಿಸ್ಚಾರ್ಜ್ ಆದ ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿವಪ್ಪಾ... ಮನೆಗೆ ಬಾ...' ಎಂದು ಹೊರಡಿಸುವ ಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು. ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ಬಂದಿದ್ದ ಪ್ರದೀಪನಿಗೆ ಆ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಏನೂ ಕೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆನಿಸಿ ಮೌನ ವಹಿಸಿದ. ನಿವೇದಿತಾ ಮೂಕಿಯಂತೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ಅವಳೂ ಆತನಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟನೆ ನೀಡುವ ಉತ್ಸಾಹ ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮುಖವೇಕೋ ಕಳೆಗುಂದಿತ್ತು. ವೀಣಾ ಕಣ್ಣಲ್ಲೇ ಪತಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವಂತೆ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿದರು.

'ಬಾ ಪ್ರದೀಪ... ನಾಳೆ ಬರೋಣ...' ಕೇಶವರು ನುಡಿದಾಗ ಮಗುವನ್ನು ಒಲ್ಲದ ಮನದಿಂದ ಪತ್ನಿಯ ಕೈಗೊಟ್ಟು ಹೊರ ಬಂದ.

ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನಿಳಿಯುತ್ತಾ ಮಾವನಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ, 'ನಿಧಿಗೆ ಏನಾಗಿತ್ತು? ಇಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಕರ್ಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಿ?' ಎಂದ ತೀಕ್ಷ್ಣ ನೋಟ ಬೀರುತ್ತ. ಕೇಶವರಿಗೆ ಅಳಿಯನ ಮುಖವೆದುರಿಸುವ ಸಾಹಸ ಮಾಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಗಂಟಲಿಂದ ದನಿ ಹೊರಡಿಸಲೇ ಪ್ರಯಾಸವಾಯಿತು. 'ಸ್ವಲ್ಪ ಉಸಿರಾಟ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿತ್ತು... ಈಗ ಅಂಥದ್ದೇನಿಲ್ಲ...'

'ಅದೇ... ಹೇಗಾಯಿತು...? ಸರಿಯಾಗೇ ಇತ್ತಲ್ತಾ ಮಗು...?' ಎಂದ.